

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Res à S. Ignatio gestæ à sua conuersione ad finem vitæ. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

Illustria S. Ignatij adhuc viuentis miracula. CAP. XVI.
Varia miracula à S. Ignatio post mortem edita. CAP. XVII.
De admirabili Sanctitate S. Francisci Xauerij, Socij & spiritualis filij S. Ignatij in eius gloriam redundante. CAP. XVIII.

S. Teresa Virgo, magna Sancti Ignatij gloria causa extitit. CAP. XIX.
De gloria S. Ignatij ex S. Philippo Nerio profecta. CAP. XX.
De gloria quam S. Ignatio attulit S. Carolus Borromeus. CAP. XXI.
Quaedam monita Spiritualia S. Ignatij. CAP. XXII.

Index rerum particularium huius Opusculi & aliorum ordine alphabeti ponetur in fine totius voluminis.

COMPENDIUM VITÆ.

S. IGNATII DE LOYOLA

FVNDATORIS SOCIETATIS IESV.

CAPVT PRIMVM.

Ortus S. Ignatij, & ad meliorem vitam conuersio.

Natus est S. IGNATIVS in ea Hispaniæ parte, quæ ad Pyrenæum pertinet, & Cantabria nominatur, Anno 1491. Patrem habuit Bertrandum Iannez, Ognès, & Loyolæ Dominum, illustris atque antiquæ Familiæ: Matrem legitimo marito æqualem virtute ac nobilitate, Mariam Sanchez, claris ortam parentibus, Baldæ Dominis. Quæ duæ in Cantabria Familiæ, earum sunt è numero, quæ Magnæ appellantur apud Hispanos. His ortus Parentibus S. IGNATIVS, cum esset eximia & animi & corporis indole, in Curia Ferdinandi Regis Catholici, inter honorarios pueros aliquandiu versatus, bellicæ laudis appetens, ac Antonium Manticum Navaretinum Ducem, Protegem Navarræ, cum quo Loyolæ genti necessitudo vetus intercedebat, sese contulit, ac rei militari operam dare cepit. Sed cum ab exercitu Gallorum, arx Pampilonensis, Navarræ caput, oppugnaretur, cuius defensionem IGNATIVS suscepit, ei ante alios dimicanti, lapis ex muro vi bombardæ excussus, lævam læt tibiâ, dexteram verò ad eò confregit, vt semitinius corruerit, feriâ secundâ Pentecostes, 26. Maij, 1521. Strato IGNATIO, arx à Gallis capta: IGNATIVS ab iis honorificè tractatus, curatus, remissusque ad suos, cum lecto affixus, fallendi temporis causa, librum aliquem profanum sibi dari iussisset, duo ei libri traditi sunt, quorum alter Christi Domini, alter Sanctorum vitas continebat. Eorum lectione, tam ardentem incensus

est, vt decreverit mundum relinquere, Christi ac Sanctorum vestigia sequi, Hierosolymam proficisci, vt ibi fideles promoueret in spiritu, infideles verò ad Euangelium adduceret.

CAPVT SECVNDVM.

Res à S. Ignatio gesta, à sua conuersione ad finem vitæ.

CVratis vulneribus S. IGNATIVS, parentes, Cres omnes mundanas, valde licet repugnante germano fratre, reliquit, & Christo deinceps militaturus, ad Monasterium Montis Serati, Ordinis S. Benedicti, perrexit, ibique generali Confessione (cuius tunc vsus propè incognitus erat) repetita, gladio & pugione, quibus antea mundo meruerat, in templo eiusdem Monasterij suspensis, tunicâ talari asperâ indutus, fune præcinctus, capite nudo, totam eam noctem, cui dies festus Angelicæ Salutationis illuxit, peruigilante aram SS. Virginis Mariæ, diuino se cultui consecrauit, Anno 1522. Inde digressus, faciens dignos poenitentia fructus, in Hospitali Minorellano, & in specu ad litus fluminis per campum Minorellanum decurrentis, Romam venit Anno 1523. vbi ab Adriano VI. Pontifice, Apostolica benedictione suscepta, Hierosolymam contendit. Sed cum ibi remanere, & animarum saluti operam nauare, ob pericula Turcarum impendentia, vetitus fuisset, in Hispaniam redijt, vbi, quò melius securusque in spiritualibus rebus proximis posset vilitatem afferre, triginta iam annos natus, primò Barcinone Grammaticæ, deinde Compluti per annum & dimidium, Philosophiæ ac Theologiæ, studuit: tandem Parisijs, omnia illa studia

dia repetijt, ferè per octennium; ex eleemosynis
 visitans, & officia charitatis, humilitatis ac pen-
 nitentiæ, non intermittens. Parisijs sanctæ vitæ
 exemplo, precibus & pijs colloquijs, nouem fo-
 cios, & inter eos S. FRANCISCVM XAVERIVM,
 collegit; virtute ac ingenio doctrinaque illu-
 stres: atque vnâ cum ipsis huiusmodi se voto
 obstrinxit, vt absolutis studijs, & rebus omni-
 bus contemptis, Hierosolymam peterent, ibi-
 que se animarum procurandæ saluti totos tra-
 derent; quod si per annum nauigandi se non
 offerret occasio, vel Hierosolymis permanere
 prohiberentur, illo voto iam absoluti, Romam
 irent, & suam ipsorum operam, Summo Pon-
 tifici ad auxilium spirituale proximorum de-
 ferrent. Verùm cum ex studiorum laboribus &
 vigilijs, grauem stomachi morbum Parisijs cõ-
 traxisset, Doctoris laureâ, post rigidissimum ex-
 amen, sponte quæsitum & impetratum, in illa
 Vniuersitate cum socijs, ornatus, iussu Medico-
 rum, & Sociorùm consilio, in patriam redijt. Ibi
 varijs miraculis editis, cum conualuisset, Vene-
 tias, quo socij ex composito venire debebant,
 etiam ipse profectus, in ea Vrbe ad Sacerdo-
 tium promotus est. Sed elapso iam anno inter
 Socios conditio, & nauigatione in Palæstinam,
 (propter pacem inter Turcas ac Venetos per
 id tempus sublatam) interclusa, Romam cum
 Socijs venit, initio anni 1537. Romæ Summo
 Pontifici suam obtulit operam, ad proximo-
 rum salutem. Pontifex collaudatis pijs Patrum
 studijs, duobusque S. IGNATI Socijs prælegē-
 dis S. Scripturæ, & Theologiæ, Scholasticæ le-
 ctionibus publicis, in Vniuersitate Romana
 (quam vulgò Sapienciam vocant) applicatis,
 per S. IGNATIUM, eiusque spiritualia Exercitia,
 iuuit plurimos. Interim S. IGNATIUS Societatem
 Iesv, ad fidei defensionem propagationemque,
 atque ad animarum fructum instituit, & à Se-
 de Apostolica confirmari curauit, Anno 1540.
 & in Societate Iesv, præter tria vota cum alijs
 Religionibus communia, quartum adiunxit,
 quo promittitur Obedientia Summo Pontifici,
 eundi etiam sine viatico ad infideles & Turcas,
 propter salutem animarum. Exinde Constitutio-
 nes eiusdem Societatis condidit, admirabili-
 bus diuinis luminibus (de quibus suo loco di-
 cetur) illustratis. Et cum Sociorùm omnium
 vnanimi consensu, Præpositus Generalis ele-
 ctus esset, Societatemque cum summa pruden-
 tiæ & sanctitatis laude, annis quidecim, mensi-
 bus tribus, ac diebus nouem, gubernasset, & So-
 cios suos per vniuersum Orbem terrarum, cir-
 citer mille distribuisset, in centum ferè domi-
 cilijs, non tantùm in Italia, Hispania, Gallia,
 Germania; sed etiam in Orientali & Occiden-
 tali India, Iaponia, Brasilia, Ethiopia, Persia, in-
 numeris hominibus per se, & suos, ad veram
 fidem ac pietatem conuersis; multis rebus ad S.
 Ecclesiæ bonum institutis, frequentia sacramen-

Concionum, Lectionum, Missarum, Confessio-
 num ac Communionum, diaboli fraude iam
 pridem extinctâ, Romæ primùm, deinde in a-
 lijs Orbis vniuersi regionibus introductâ, &
 noua quadam vniuersæ Ecclesiæ luce allatâ,
 plenus meritis, Apostolica benedictione & Sa-
 cramentis ritu Catholico munitus, IESVM inno-
 cans, leuissima febricula extinctus, placidissimè
 spiritum Deo reddidit, Anno Domini 1556. vl-
 tima Iulij, ætatis 65. virtutibus ac miraculis, tū
 in vita, tum post mortem, aliisque admirabili-
 bus, & valde raris Dei donis, (de quibus iam
 agendum erit,) ornatus.

CAPVT TERTIVM.

Donum Prophetiæ in S. Ignatio perfectissimum.

CVM prophetiæ donum cum virtutibus
 collatum diuinis, inter infima sic sanctita-
 tis ornamenta; ideoque sine gratia & amicitia
 Dei esse possit; ab eo ordiri placuit Sanctimonie
 Sancti IGNATI commendationem. Quoniam
 verò Prophetico lumine, remota à Propheta-
 rum sensibus solent cognosci; & multo post
 futura, verissimè prædici; & secreta humano-
 rum cordium introspecti; & quod his omnibus
 maius ac mirabilis est, ipsius Dei arcana, om-
 nem humanæ intelligentiæ facultatem ex-
 cecidit, certissimè intelligi; hæc omnia S. IGA-
 TIVS in gradu habuit eminentissimo. Primo
 statim anno à conuersione, S. IGNATI mentem
 cælesti lumine Deus illustrare cepit admirabi-
 liter. Cum enim religionis causa, Adem S. Pauli
 Apostoli extra Oppidum Minoreffam peteret,
 & in ipso itinere ad Rubricatum amnem, qui
 Minoreffam interfuit, constitisset, nec opinanti
 repente diuina quedam oborta lux est, tanta
 tamque mirifica, vt momento penè temporis,
 nullo magistro, quamplurima clarè perspexerit,
 non solum de fidei Christianæ mysterijs, verum
 etiam de alijs, vel subtilissimis Philosophorum
 quæstionibus atque decretis, quasi nitidissimo
 quodam in speculo perspicè cerneret ea, quæ
 post multam accuratamque lectionem, maxi-
 mosque labores ac vigilias, vix demùm solent
 homines intelligentiâ comprehendere: atque
 in eo cælesti profus intuitu, non sine summa
 animi voluptate diutius acquieuit. Rursus per
 significationes arcanas: & mystica quedam ex-
 empla, oblati est eius menti modus ipse, què
 in huius vniuersi molitione summus ille re-
 rum opifex tenuit: quas illustrationes atque do-
 ctinas, vt omnino vites naturales excedunt, sic
 postea negabat S. IGNATIUS posse verbis ad-
 brati, ne dum exprimi. Atque eius generis per
 id tempus, planè diuinitus alia multa percepit.
 Quibus diuinæ clementiæ subsidijs, in recta fi-
 da